

CONFIDENCIAL

L'eix dels mentiders

Tots els especialistes europeus de la seguretat estan d'acord. L'enderrocament del règim de Saddam Hussein per les tropes angloamericanes no garantirà un món amb una mica menys de terrorisme. Diguin el que diguin els polítics de torn. Ni la intervenció militar a l'Afganistan contra els talibans, ni l'operació de l'Iraq permeten deduir que Al-Qaida està enterrada definitivament i, a més, és probable el naixement d'altres organitzacions, que incloguin antics seguidors de Bin Laden, al Pakistan, o Iran, entre d'altres països d'Orient Pròxim i el sud-est asiàtic. Un panorama més que inquietant.

Des del començament de l'ofensiva mediaticodiplomàtica americana per justificar la guerra a l'Iraq, els serveis d'intel·ligència europeus no han amagat el seu profund escepticisme davant de les temptatives d'establir llaços entre Al-Qaida i el règim de Saddam Hussein. Els experts saben que era una manera de fer bascular les opinions públiques a favor de la guerra, però totes les proves aportades —amb el famós dossier Powell inclòs— eren insuficients i poc serioses. La detenció a Bagdad del palestí Abou Abbas té poc a veure amb "l'eix del Mal". Tothom coneixia el seu lloc de residència i que estava fora de joc des de fa anys. Els bressols actuals del terrorisme islàmic es troben a l'Aràbia Saudita i el Pakistan. Però no a Síria i encara menys a l'Iraq. "I si no hi ha hagut atemptats últimament —asseguren els magistrats que hi entenen— és més gràcies a la vigilància policial i a les detencions efectuades que no a l'ofensiva militar a l'Iraq". Diguin el que diguin Donald Rumsfeld i els seus acòlits.

Xavier Vinader

El TSJ obliga a **destruir** les obres del Teatre Romà de Sagunt

La decisió judicial de destruir les obres de rehabilitació del Teatre Romà de Sagunt ha posat en dubte la idoneïtat de la llei de patrimoni, en què s'empara aquesta resolució.

Després de més de deu anys de polèmiques i de sentències judicials, finalment el Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana ha emès una resolució que obliga la Generalitat a enderrocar les obres de rehabilitació del Teatre Romà de Sagunt que van dur a terme els arquitectes Giorgio Grassi i Manuel Portaceli a finals dels vuitanta. La resolució ordena retirar les plaques de marbre que actualment cobreixen les graderies per deixar-les en el seu estat anterior i enderrocar el mur de l'escenari fins a deixar-lo a una alçada d'1,20 metres. Tot, en un termini màxim de sis mesos.

La notícia, esperada des de fa temps, ha provocat reaccions a tots els nivells però sobretot ha posat en dubte la idoneïtat de la llei de patrimoni vigent, en la qual s'ha basat aquesta resolució. El PP, que incloïa la destrucció de les obres de rehabilitació en el seu programa electoral, ha dit que acatarà la sentència, mentre els partits de l'oposició han qualificat la decisió d'excessivament agressiva. No debades, la decisió judicial suposarà un important pas enrere en la consolidació del teatre com a espai cul-

tural. Mentrestant, la resolució ha caigut com una dutxa d'aigua freda entre destacats arquitectes i experts, com ara el degà del Col·legi d'Arquitectes del País Valencià, Jordi Pinol, Oriol Bohigas o Álvaro Siza, i importants directors d'escena que defensen la utilitat del projecte i que han criticat durament el que a hores d'ara ja s'ha convertit en un autèntic desgavell. I és que, a banda de les discrepàncies sobre la conveniència d'una rehabilitació com aquesta, el cas és que la inversió econòmica que sumarà la reversió de les obres podria ser fins i tot superior a la que va costar la rehabilitació del teatre.

Ara, caldrà esperar a veure com quedarà el teatre romà després de les obres i si realment podrà continuar funcionant com a teatre. Una possibilitat que molts han posat en dubte. El que sí que és segur és que les pedres que actualment estan sota la graderia no són precisament les que van col·locar els romans, com han volgut fer creure els contraris a la rehabilitació. Al llarg de la seua història, el teatre romà ha patit tantes reconstruccions i espolis que pràcticament ja no queda res del teatre original. **R. M.**